

Мѣчнина с. ж. трудность: И така никогажъ да не ни умръз-
пуватъ мѣчниниѣ, които може да срѣщнемъ на живота си. *Р. А. 47.*

Мѣчно нар. трудно, съ трудомъ: „Времената са лошави,—мѣчно
са печѣли“. *З. 242.* Лесно дохожда, а мѣчно отхожда. Базватъ за бо-
лѣстъ-тъ. *Ч. 181.* Това мѣчно е да си изстъкува. *А. Д. 1869 р. 86.* Като
ваше-то училище мѣчно можете намѣри друго нѣкое по други мѣста. *ib.*
р. 138. „Азе ща, мамо да ида на Рабухчиска планина, Да дира брата
Никола, Че много мѣчно (*тоска беретъ, мнѣ жале*) за братецъ. *М. 152.*

Мѣчнотия с. ж. трудность: Въ училища-та обучивали дѣца-та
да скачатъ, бѣгатъ, трѣчатъ и учили ги на всѣкаквы други мѣчнотии
и трѣбѣние. *Ж. 62.* Тогасъ той има тѣхнѣ мѣчнотии които са безброй-
ны (*On n'en a que la peine, qui est infinie*). *Т. 347.* Мѣчнотия-та, да си
сѣдини едно-то и друго-то, е вече доказана съ опитъ. *А. Д. 1873 р. 89.*

Мѣчъ м. дл. мучу: Три-гѣ му снахи заклаха, Върли ги мъки
мѣчеха,—И нмѣ нейки-гѣ режеха! *Ч. 317.* Богъ да биетъ арамии, Що
фатиха да те мѣчатъ, Та огоре'а, тежка Стойно, Огоре'а пиростѣа, Бѣ
кладе'а на шѣ-та. *М. 227.* Кум-отъ и старо сват-отъ имаеъ право да
мѣчатъ зет-отъ и невѣста-та со секакви тешки испитвания. *М. р. 516.*
„Сорце да му се нарадува, Та не мой вече да на мочи“. *Вж. 68.* **Мѣ-
чъ са** 1) стараясь, употребляю усилие: Диво-че-ту са дръпнувалу и са
мѣчилу да побѣгне. *Д. р. 142.* Неда и Велика са мѣчаха да сиѣстѣтъ
Райна (Н. и В. *старались привести Р. въ чувство*) *Р. 55.* „Мори Мито,
Мито моме! Не слушай светски зборове, Зборове остри ножове! Сѣ мѣ-
чатъ да не разделить, Тебека, Мито, отъ мене, Менека, Мито отъ тебе“. *Ч.*
М. 444. Седемдесетъ юнака са мѣчоха Демиръ капи да отвореть. *Ч.*
312. Двѣ-гѣ тыл войски ше са опинатъ юначки, и ше са мочятъ съ
краюве-гѣ си, и една-та и друга-та, коя да отнеме дърво-то. *Ч. 107.*

Н.

На предлогъ. Въ бол. яз. *служить замѣною косвеннымъ надежы*
1) *родительнаю*: Кога ся азъ родихъ, ты бѣше още на майка си въ
коремътъ. *Ч. 170.* Благатка, Боже, благатка На тогосъ мажи жената:
Какъ не бѣ, Боже на меня! *Ч. 265.* Баж Дамање, Дамање! На трѣста
души войводо! *Д. 25, 55—56.* Ами си трѣгнѣ хайдутни, На хайдутни
байрактар, На парити им хазнадар. *ib. 26, 7—9.* Кѣде е сега той-
зи бѣлъ градъ на голѣмото царство? *Р. 1.* Одисеевътъ сынъ! На
Одиссея, на възлюбленный мой приятель! *Т. 152.* Той знаеше, че на
единъ свѣстенъ и добъръ священникъ дума-та е дваждъ по-силна
прѣдъ народа, отколкото онажъ на единъ учитель. *А. Д. 1869 р. 128.*